658/02

Den 4. november 2002 blev i sag nr. 58.047:

xxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xx xxxxxx
xxx xxxxxxxxxxx xxx xxx xxxx
1022 xxxxxxxxx x

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikringer i Danica Pension, påstår ved sin advokat selskabet pligtig at yde fuld forsikringsdækning for perioden 11/2 1988 til 31/7 1991.

Selskabet har afvist dette med henvisning til, at det ikke findes sandsynliggjort af klageren, at hans erhvervsevne i den omhandlede periode var nedsat med mindst 2/3.

Klageren blev den 11/11 1987 skudt, hvorved han pådrog sig diverse læsioner. Den 22/6 1989 anmeldte klageren hændelsen til selskabet. I skadesanmeldelsen oplyste han, at han forinden tilskadekomsten havde arbejdet 12-16 timer dagligt, og at han medio januar 1988 var begyndt at deltage som all-round medarbejder og direktør i sin egen virksomhed. Klagerens læge angav i slutattesten, at klageren arbejdede på nedsat tid og med nedsat aktivitet.

I sagen er endvidere fremlagt klagerens skrivelse af 3/3 1990, hvor han uddyber, at det som leder af en privat virksomhed ikke lader sig gøre at være fraværende. Arbejdsindsatsen efter hospitalsophold angav klageren til at være 20-25%.

Selskabet foranledigede speciallægeerklæring udarbejdet, og af denne, dateret 2/8 1990, fremgår bl.a.:

"Konklusion.

Patienten har været udsat for et skudlæsion for mere end 2½ år siden. Han pådrog sig en venelæsion, som medførte at en vene i højre lyske måtte underbindes, hvorved afløbet fra højre ben blev kompromitteret. Undertegnede har frarådet forsøg på ny rekonstruktion, og patienten er selv i øjeblikket i tvivl om han skal lade sig underkaste endnu et større kirurgisk indgreb med tvivlsom effekt. Han nuværende tilstand må anses for stationær, idet den har bestået i mere end 2 år. Der en ingen risiko for forværring, men patienten føler sig selv stærkt generet i den nuværende tilstand, dog ikke mere end han til daglig klarer sit arbejde som selvstændig erhvervsdrivende, omend i noget langsommere tempo end tidligere. På det foreliggende er det min vurdering, at hans samlede arbejdsevne er moderat nedsat, men at han vil være i stand til at videreføre sit hidtidige arbejde i sin nuværende tilstand. Det skal dog endnu en gang bemærkes, at der i min vurdering ikke indgår en kvalificeret bedømmelse af den psykiske komponent."

I sagen er endvidere fremlagt speciallægeerklæring af 15/11 1990, af hvilken fremgår:

"**Socialt:**

Patienten har eget firma. Han har genoptaget sit arbejde skønsmæssigt fra medio januar 1988, patienten husker ikke de nøjagtige datoer, men i reduceret omfang.

Han arbejder angiveligt 2-3 timer dagligt og klarer ikke mere. Han har måtte ansætte extra hjælp til visse af sine funktioner for at kunne holde firmaet kørende.

...

Aktuelle klager:

Siden ulykkestilfældet har han været generet af et hævet højre ben fra lysken og til foden. Desuden er der hævelse i lyskeregionen med nogen hævelse af højre side af pungen. Han klager over sovende fornemmelser i højre fod og betydelig trykken og spændingsfornemmelser omfattende hele benet. Der er brændende smerter i højre lyskeregion med udstråling til sæderegionen og lignende meget generende brændende smerter, som er konstant tilstede næsten døgnet rundt i et område fra lysken gående ned i benet nærmest langs indersiden og mest udtalt på skinnebenet og ind-

ersiden af fodleddet. Patienten har samtidig sovende fornemmelser i højre fod og ben omtrent sv. til samme område, hvor smerterne føles. Smerterne bedres ved massage af huden. Patienten klager desuden over konstante trykkende smerter i højre testis. Højre knæ føles trægt og lidt svært at styre, ingen aflåsninger eller speciel hævelse udover den hævelse, som han har i hele benet. Han har krampefornemmelser i lårets muskulatur mest på indersiden og dette er ind i mellem søvnforstyrrende sammen med spændingsfornemmelserne. Patienten må ofte gå rundt for at få ro i benet. Han vil i det hele taget helst bevæge sig moderat, men han har besvær med at sidde for længe, således besvær med at komme rundt i bil over længere distancer. Han kan ikke løbe, har måtte opgive sport, idet symptomerne forværres ved kraftigere aktivitet. Funktionsmæssigt har han meget svært ved at sidde, må altid sidde skævt, hvilket generer da han, i følge sit erhverv, ofte sidder i længerevarende møder. Hans gangdistance er nedsat til højst 1 km, idet han da får krampe i benet. Han har besvær ved coitus, som dårligt kan gennemføres, idet smerterne i højre testis forværres betydeligt ved erektion. Alment føler han sig meget træt med generel sveddtendens og nedsat koncentrationsevne, væsentligst pga. smerterne. Patienten kan arbejde i sin virksomhed, men i meget svingende grad, meget ofte kun nogle få timer dgl., som han væsentligst bruger til bankforretninger og andet, som ikke kan uddelegeres. Han har måtte hyre extra hjælp for at holde firmaet gående.

...

Under hensyn til patientens erhverv, som omfatter meget vekslende funktioner, men uden større islæt af egentligt manuelt arbejde, vil jeg skønne erhvervsevnen nedsat til ca. halvdelen vurderet ud fra pensionslovgivningens kriterier.

Nedsættelsen af erhvervsevnen skønnes permanent og kan ikke bedres ved revalideringsforanstaltninger."

I selskabets skrivelse af 26/3 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"B.S.N. [klageren] har flere forsikringer i Danica Pension. Forsikringsnr. ...8981, ...7148 og ...9525 giver ret til udbetaling ved tab af arbejdsevne, hvis arbejdsevnen er nedsat til 1/3, for de to sidstnævnte forsikringers vedkommende er der ret til halv udbetaling ved tab af arbejdsevne, hvis arbejdsevnen er nedsat til mellem 1/2 og 1/3. Udbetalingen ved tab af arbejdsevne på forsikringsnr. ...9525 (nøglepersonforsikring) sker længst i 24 måneder.

Forsikringsnr. ...8208, ...3735, ...3736 og ...2410 giver ret til præmiefritagelse, hvis arbejdsevnen er nedsat til 1/3. Forsikringsnr. ...0127 giver også ret til præmiefritagelse, men forsikringen er udløbet den 5. januar 1998.

For alle forsikringerne gælder, at der er en karensperiode på 3 måneder.

...

På baggrund af de samlede oplysninger vurderer vi, at B.S.N.s arbejdsevne ikke er nedsat til 1/3, men mellem 1/2 og 1/3. Han er dermed berettiget til 1/2 udbetaling på forsikringsnr. ...7148 og ...9525. Vi bevilger i første omgang 1/2 udbetaling fra 11. februar 1988 til 1. januar 1992. På forsikringsnr. ...9525 dog kun til 11. februar 1990, idet der kun er ret til udbetaling i max. 24 måneder. Denne forsikring bortfalder derefter.

Den halve udbetaling på forsikringsnr. ...7148 bliver efterfølgende forlænget til 1. oktober 1992. I vores brev af 7. juli 1992 beder vi B.S.N. sende os kopi af pensionskendelsen, hvis sagen er afgjort i H. Kommune.

Den 30. september 1992 modtager vi oplysning fra B.S.N. om, at han er bevilget hel førtidspension af de svenske myndigheder. Efter at vi har modtaget de lægepapirer, der ligger til grund for afgørelsen, vurderer vi, at B.S.N. er berettiget til hel udbetaling ved tab af arbejdsevne og præmiefritagelse fra 31. juli 1991, idet vi betragter denne dato som ansøgningsdatoen om offentlig førtidspension. Dette skriver vi til B.S.N. den 12. november 1992.

Derefter er der en del korrespondance mellem B.S.N., hans advokater og Danica Pension. Der er efter vores vurdering ikke fremkommet nye oplysninger om B.S.N.s arbejdsevne i den omhandlede periode, så vi har fastholdt vores afgørelse.

Klagen

B.S.N. klager ved sin advokat over Danica Pensions afslag på hel udbetaling ved tab af arbejdsevne og præmiefritagelse fra 11. februar 1988 til 31. juli 1991.

Danica Pensions afgørelse

Vi fastholder, at B.S.N. kun er berettiget til 1/2 udbetaling ved tab arbejdsevne i den omtalte periode. Vi har foretaget vurderingen dels ud fra B.S.N.s egne oplysninger om hans arbejdsevne og også de lægeoplysninger, der er indhentet på daværende tidspunkt.

Det fremgår klart af anmeldelsen, at B.S.N. har arbejdet delvist i perioden. Lægeoplysningerne bekræfter dette, og der er ikke efterfølgende kommet nye oplysninger."

Klagerens advokat har hertil i skrivelse af 12/6 2002 til nævnet anført:

"Danica Pensions vurdering er alene begrundet i deres egne lægekonsulents vurdering på baggrund af speciallægeundersøgelse fra N.J.H. Som Danica Pension fremhæver, har denne speciallæge skønnet erhvervsevnen nedsat til ca. halvdelen '***vurderet udfra pensionslovgivningens kriterier'.*** Det vides imidlertid overhovedet ikke, hvad det er, lægen hermed mener, når han henviser til pensionslovgivningens kriterier, men dette er under alle omstændigheder særdeles diffust, og adskillige senere Højesteretsafgørelser viser, at Pensionsmyndighederne i deres praksis har anvendt disse kriterier på en mildt sagt tvivlsom måde.

Det eneste faste holdepunkt ved vurderingen af B.S.N.s arbejdsevne er derfor hans egne oplysninger, som jo i vidt omfang understøttes af både den omhandlede speciallægeerklæring og alle senere udfærdigede speciallægeerklæringer.

At der ikke er tale om nogen egentlig forværring helbredsmæssigt i det senere forløb, har det da også den formodning imod sig, at B.S.N. i den umiddelbare periode efter ulykken skulle have en væsentlig større arbejdsevne i behold end nu."

Klagerens advokat har henvist til Højesterets dom, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, side 1564.

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagens lægelige akter og forsikringsbetingelserne og finder det ikke sandsynliggjort, at klagerens erhvervsevne i den omtvistede periode var nedsat, så han har krav på yderligere dækning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen